

หยุดคิดสักนิด

นายแนะนำ

ท่านบรรณารักษ์ที่เคารพ
ทั้งหลาย ท่านเคยมีคำถามแก่ตัวท่าน
เองบ้างหรือไม่ว่า 'ทำไมท่านจึงมาเป็น
บรรณารักษ์?' หรือ 'ทำไมหนอเราจึง
ต้องมาเป็นบรรณารักษ์?' หรือ 'ทำไม
เราถึงเกิดมาเป็นบรรณารักษ์?' หรือ
'อาชีพอื่นไม่มีแล้วหรือจึงต้องมาเป็น
บรรณารักษ์?' หรือ 'ชีวิตเราจะต้องอยู่
กับห้องสมุด อยู่กับหนังสือ ไปจนตลอด
ชีวิตหรือไม่?' และหรือ... ฯลฯ

คำถามต่าง ๆ เหล่านี้
รับรองว่าท่านทุกคนต้องเคยถามตัวเอง
มาแล้วเป็นแน่แท้ บางท่านก็หาคำตอบ
เองได้ บางท่านก็หาคำตอบไม่ได้
บางท่านก็ไม่ทราบว่าจะตอบอย่างไร
บางท่านก็ไม่ตอบ

และที่น่าสงสารเห็นใจที่สุด
คือ บางท่านมักจะโหมเมยกให้เป็น
เรื่องของพรหมลิขิตชะตาชีวิตไปโน่นว่า
ดวงชะตาบันดาลให้เกิดมาเป็นบรรณา-
รักษ์ สุดท้ายก็จะหักห้ามเสียแล้ว ก็ต้อง
เป็นต่อไป จนกว่าจะหมดบุญ หรือ
หมดเวรหมดกรรมไป-ว่าเข้านั้น

แต่สำหรับผมเองแล้ว
ผมเห็นว่าปัญหานี้ไม่น่าจะมาถามกัน
อีกเลย ดูเหมือนเป็นปัญหาโลกแตก
ที่ไม่มีใครสามารถตอบได้ แต่ทั้งนี้มิ.ช
จะให้ท่านนั่งทอดอาลัยตาอยาก กับ
ชีวิตบรรณารักษ์ หรือมิใช่ว่าจะเขียน
ให้ท่านทะเลาะทะยานอยากเป็นอาชีพ
อื่นที่ใหญ่โตกว่าบรรณารักษ์ก็หาไม่

หยุดคิดสักนิดเถิดครับว่า
...ในเมื่อเราเกิดมาแล้วได้ทำงานเป็น
บรรณารักษ์ห้องสมุดเช่นนี้แล้ว นับว่า
โชคดีกว่าอีกหลายชีวิตที่กำลังค้ำร่น
หางานทำ หรือผู้ที่ทำงานอื่นที่ต้องใช้
แรงงาน หรือเสี่ยงอันตราย หรือผิด-
ศีลธรรม ฯลฯ ขอให้ท่านคิดภูมิใจเถิดว่า
เราเป็นบรรณารักษ์นี่แหละเป็นอาชีพ
ที่มีเกียรติและเป็นที่น่าถือของสังคม
ทั้งนี้เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุว่า

ประการแรก บรรณารักษ์
อยู่กับห้องสมุด อยู่กับหนังสือ ย่อมรู้
เรื่องราวรายละเอียดของหนังสือ และ
สิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ได้อย่างดี
และรู้สึกซึ่งว่าบุคคลในอาชีพอื่นๆแม้แต่

นักศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว ก็ยังต้องมาใช้ห้องสมุด มาให้บรรณารักษ์ แนะนำการศึกษา ค้นคว้า ฉะนั้น ในสายตาของผู้อื่นนั้นเขาจะต้องเห็นว่าบรรณารักษ์เป็นผู้ที่รอบรู้ในเรื่องของหนังสือโดยละเอียดลึกซึ้ง และยอมเป็นที่นับถือว่าเป็นผู้มีความรู้ เป็นผู้ที่เป็นที่พึ่งทางการศึกษาได้ ไม่ใช่บรรณารักษ์เป็นเพียงคนเฝ้าหนังสือ หรือดูแลห้องสมุดเท่านั้นแบบความคิดของคนรุ่นก่อน

ประการที่สอง บรรณารักษ์เป็นอาชีพที่มีบุญคุณ ตามว่ามีบุญคุณต่อใคร ? ก็มีบุญคุณต่อผู้เข้ามาใช้ห้องสมุดนะสิครับ ผู้ใช้ห้องสมุดจะต้องมาพึ่งพาอาศัยบรรณารักษ์ในการค้นคว้าหาข้อมูลความรู้ สืบค้นเอกสาร วิชาการ หรือ แนะนำแหล่งที่จะใช้อ้างอิงได้ เพราะการใช้ห้องสมุดโดยลำพังนั้นเป็นการยากอย่างยิ่งที่จะเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้ เนื่องจากงานหนังสือ - วารสาร เป็นงานที่ละเอียดลึกซึ้งและซับซ้อน จะต้องให้บรรณารักษ์เป็นผู้ช่วยค้นหาให้ และอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมได้ การที่บรรณารักษ์ได้เข้าช่วยเหลือผู้ใช้ห้องสมุดอย่างนี้แหละ นับว่าเป็นการให้วิทยาทานทางหนึ่งซึ่งผู้ที่ได้รับบริการย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่และคุ้มค่า คุ้มเวลา ในการมาใช้ห้องสมุด เมื่อผู้ใช้ได้รับประโยชน์เป็นที่พอใจ เขาก็ย่อมจะนึกถึงผู้ที่ช่วยเหลือคือบรรณารักษ์ และนึกขอบคุณอยู่ในใจ

หรือไม่ก็แสดงความขอบคุณอย่างจริงใจ แสดงว่าบรรณารักษ์เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพที่มีบุญคุณแก่กล่าวแล้ว

ประการที่สาม การได้เป็นบรรณารักษ์นี้ นับว่าโชคดีนะครับ กล่าวคือ "เป็นผู้มีใจ" เพราะว่ายู่กับหนังสือตลอดเวลา การได้อ่านหนังสือ หรือหนังสือพิมพ์รายวัน - วารสาร ฯลฯ สิ่งพิมพ์เหล่านี้ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ ทำให้เป็นผู้ที่ไหวตัวทันโลก อยู่เสมอ ในขณะที่อาชีพอื่นทำการงานอย่างอื่น กว่าจะรู้ข่าวสารต่างๆ ก็ต้องรอดูข่าวทีวีบ้าง เสียเวลาไปซื้อหาหนังสือพิมพ์ - วารสารต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ ฉะนั้น เวลาที่บรรณารักษ์เข้าสังคมกับบุคคลต่างๆ มักจะรู้เท่าทันเหตุการณ์ และความคิดของผู้อื่น หรือเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้เร็วและกระฉับกระชวย เรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องยกตัวอย่างให้ดูก็ได้ แค่ขอเปรียบเทียบว่า เช่น เรื่องแผนกในในห้องสมุด เป็นต้น การค้นคว้าหรือช่วยผู้อื่นสืบค้นข้อมูลทางข่าวสารหรือภูมิ - ประวัติศาสตร์ ก็ทำให้บรรณารักษ์ได้ดูแผนที่อยู่แทบทุกวันแล้วย่อมชำนาญในเรื่องที่ตั้งของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ฉะนั้น ใครพูดอะไรถึงประเทศไทยมาก็ निकออกแล้วปะติดปะต่อเรื่องราวต่อไปได้เป็นปีเป็นร้อย

ประการที่สี่ ท่านอาจนึกน้อยใจว่า เป็นบรรณารักษ์ห้องสมุด ผู้ใหญ่ หรือเจ้านายไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญหรือมองข้ามไป ทำให้น้อยหน้ากว่าหน่วยงานแผนกอื่น

ไม่จริงหรือครับ ท่านอย่าได้นึก
น้อยใจเลย ท่านรู้หรือไม่ว่า ผู้ใหญ่
เจ้านาย-ผู้บริหาร เวลาทำอะไร หรือ
จะวางนโยบายอะไร จะต้องนึกถึง
บรรณารักษ์ก่อนเพื่อนเลย ว่าเรื่องนี้
มีข้อมูลอย่างไร? จะค้นคำตอบได้ที่ไหน?
ห้องสมุดจะช่วยเหลืองานนี้ได้หรือไม่?
นี่แหละครับ บรรณารักษ์จะมีบทบาท
เป็นพระเอกขึ้นมาทันที ฉะนั้น
โปรดอย่านึกน้อยใจว่าเจ้านายไม่เห็น
คุณค่าหรือความสำคัญของบรรณารักษ์
อีกต่อไปเลย ท่านนั่นแหละเป็น
บุคคลสำคัญของหน่วยงาน ท่านควร
ภูมิใจในตัวเองนะครับ

นอกจากนี้ถ้าท่านยังคิด
น้อยใจในเรื่องเงินเดือนรายได้ค่าจ้าง
อยู่ละก็ ขอให้เลิกคิดเถอะครับ

เพราะถ้าเป็นข้าราชการ ก็จะได้ตาม
ระดับซีเท่ากันหมด ไม่ว่าจะหน่วยงาน
แผนกไหน หรือถ้าเป็นหน่วยงาน
เอกชนหรือบริษัท นายจ้างก็จะให้ค่า
จ้างไม่น้อยกว่าพนักงานแผนกอื่นๆ
และถ้าหากท่านสามารถช่วยเหลือ
งานสำคัญของหน่วยงานหรือค้นคว้า
หาเอกสารหลักฐานข้อมูลที่หน่วยงาน
หรือผู้บริหารได้ตามต้องการ ท่านจะมี
ความดีความชอบเสียอีกนะครับ

ขอให้ท่านโปรดใช้เวลา
หยุดคิดสักนิดเถิดครับว่า 'บรรณารักษ์
ไม่ใช่อาชีพที่อากัพอีกต่อไปแล้ว' และ
ไม่ต้องมานั่งนึกเคืองแค้นน้อยใจใน
โชคชะตาที่เกิดขึ้นมาเป็นบรรณารักษ์
การที่ท่านได้มีอาชีพเป็นบรรณารักษ์
นับว่าเป็นสิ่งประเสริฐที่สุดแล้ว

